

Tusványos valódi üzenete

2023 július 21. Flag

Szöveg méret

90

Mentés

-
-
-

- [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

A béke lesz az alapmotívuma a szabadegyetem első számú közéleti programjának is

A román fennhatóság alatt álló államterületen még szórványos lövöldözés adta az esti alaphangulatot több városban is, amikor 1989 decemberében egy kézdivásárhelyi tömbházlakásban összegyűlt fiatalok, többek között Török Sándor, a város későbbi polgármestere, Sántha Attila író, David Campanale angol újságíró, és nem utolsósorban az 1985-ben Romániából kitiltott színdíszes Németh Zsolt, arról beszélgettek, hogy meg kellene szervezni egy nyári szabadegyetemet Erdélyben. Az elképzelésből valóság lett, 1990 nyarán pár száz fő részvételével megrendezték az első bálványosi tábort, amely az 1997-es Tusnádra költözés után kapta sajátos elnevezését, Bálványos és Tusnádfürdő helységneveinek összeolvasztásából.

Abban az évben Orbán Viktor beszédének bevezetőjében meg is jegyezte, hogy helyesli a szervezők döntését, mert nem muszáj összekötni a nyári szabadegyetemet egy túlélési gyakorlattal. A tábor kétségkívül kinőtte a bálványosi, meglehetősen kezdetleges infrastruktúrát, hogy így eufemizáljam azt a léhelyzetet, amikor óras sorbanállással lehetett csak bejutni a vékony sugárban csordogáló hideg vizes zuhanyhoz. (A ma már tízezreket vonzó rendezvény történetével kapcsolatban az egyik legértékesebb összeállítást az Erdélyi Napló közölte a 25. évforduló alkalmából, a 2014. július 28-i számában. Az anyag [a világhálón is elérhető](#).)

A paradigma ugyanaz maradt, Tusnádfürdőn is még évekig a magyar–román párbeszéd állt a tematika középpontjában. Ez kétségkívül jól jött a Fidesznek, hiszen azt igazolta, hogy a nemzeti alapállás, a magyar érdekvédelem összeegyeztethető a párbeszédre való hajlandósággal. Beleillett ugyanakkor az 1998 és 2002 közötti külpolitikai vonalvezetésbe is, amely konkrét problémák megoldására fókuszált (lásd Mária Valéria híd, Sapientia egyetem), kerülve a nyílt konfrontációt a szomszéd országok vezetésével.

A hangsúly a román–magyar párbeszédre fokozatosan a magyar–magyar párbeszédre került át, amit jól példáz a tábor politikai-közéleti dimenziójának fő eseménye, a magyar miniszterelnöknek a sokak által (minden ironia nélkül) „Orbán-koncertnek” nevezett, ezeket vonzó előadása az esti hangversenyeknek otthont adó nagyszínpadon.

Még többször is volt példa arra, hogy Orbán Viktor mellett ott üljön egy élvonalbeli román politikus vagy akár maga az aktuális államelnök, hosszú évek óta az 1989-es temesvári népfelkelés elindítója, Tóth László az előadótárs Németh Zsolt moderálása mellett. A Fidesz vezetője egyébként szinte minden alkalommal ott volt a táborban, úgy hallani, hogy egyszer hiányzott csak, még a bálványosi időszakban, sportsérülés miatt.

Aki nehezen viselik a diplomáciai indíttatású mellébeszélést és a nyilvánvalóan képtelen állítások nyílt színi előadását, csak üdvözölhetik e változást. Hadd említsek egyet ezek közül illusztrációképpen. Adrian Severin volt román külügyminiszter emlékeim szerint 1999-ben fogalmazta meg azt a visszafogható kijelentést, hogy a világon sehol nem létezik etnikai alapú területi autonómia. S a témában több mélyenszántó tanulmányt publikáló, mellette ülő erdélyi autonomista politikus moderátorként nem tette helyre. Talán taktikai indíttatásból, hogy a „jeles” vendég máskor is megtisztelje a tábort részvételével vagy egyszeren a beszélgetés jó hangulatának megőrzése végett, ki tudja? Tény viszont, hogy sorolhatta volna a konkrét, általa is jól ismert és gyakran hivatkozott példákat a finnországi Aland-szigetektől Dél-Tirolig.

A paradigmaváltás, a magyar univerzum középpontba helyezése a szervezőket is nagy nyomás alól mentesítette. Évekig lehetett hallani azt a mondatot belső körökben, hogy „nem jönnek a románok”, ami alapjáraton jó hírnék tűnhet. Viszont presztízavesztés a táborszervezőknek, amikor olyan rangos román előadó mondja le szereplését az utolsó pillanatban, akinek neve a nyomtatott, illetve a világhálón is közzétett programfüzetben szerepel.

Ha a tábor eszmei-ideológiai vonalát nézzük, az együtt alakult a Fideszével. Az első években az SZDSZ szellemi holdudvarából került ki az előadók nagy része. 1993-tól a Fidesz jobbrafordulásával ez fokozatosan megváltozott, de megállt a párt centrumában, jobbra szinte hermetikusan zárva. Két bálványosi rendezvényt hagytam csak ki – egyébként mindegyik táborban ott voltam a kezdettől fogva mindmáig –, de nem emlékszem, hogy meghívták volna előadónak az áldott emlékű Tóth Lászlót, Lovas Istvánt, Szentmihályi Szabó Pétert, vagy a még élők közül Bogár Lászlót, Bencsik Andrást, Ágoston Balázst, Fricz Tamást, Takaró Mihályt, Raffay Ernőt vagy Popély Gyulát, hogy csak néhány nevet mondjak. Pedig nekik is volt/van érvényes mondanivalójuk a magyar múltból és jövőről. A Magyarok Udvari Kamaraszínház sem kapott soha meghívást, pedig a délvidéki származású Andrassy Attila társulatának előadásai konvergensek a Fidesz által hirdetett eszmeiséggel, magas művészi színvonalon mutatják

be a magyar történelem kulcspillanatait.

Ugyanez vehet? észre a legtöbb érdekl?d?t vonzó esti koncertek vonatkozásában is.

Joggal várhatnánk el, hogy a magyar sorskérdéseket igényesen, zenei szempontból kifogásolhatatlan szinten boncolgató el?adók, mint a baróti Transylmania, a révkomáromi Kerecsen, vagy az anyaországi Kormorán törzsvendégek legyenek a nemzeti kormány erdélyi nyári táborában. Szükség van talán a divatzenekarokra is a közönség bevonzásához, de az érvényes nemzeti mondanivalóval rendelkező csapatoknak kellene adniuk a zenei kínálat gerincét.

Nem a szkinhed szubkultúrából kin?tt, egyébként kiváló zenekarokat, az Egészséges Fejb?rt vagy a Romantikus Er?szakot hiányolom, de még csak nem is az etnikai tabukat tisztelő Kárpátiát, az ? meghívásuk hatalmas támadási felületet adna. Láthatjuk lelki szemeink el?tt a szorgos ballib skriblereket, amint pásztázzák e nemzeti rockegyüttesek összes dalszövegét, hogy megtalálják azt a néhány passzust, ami valóban védhetetlen. Majd ett?l zengene a sajtó hónapokig.

De még a jel?tlen rock- és fémzene is alulreprezentált. Feln?tt egy egész generáció azóta, hogy a P. Mobil legutóbb fellépett Tusványoson, nem láttuk a Roadot, a Hungaricát, a Moby Dicket, a népzene és a rock mesteri ötvöz?it, a Szkítiát, a Palmettát, a Dalriadát, a példák még hosszan sorolhatók. Táboronként egy-két fellép? kerül ki ebb?l a világból, idén az Ismer?s Arcok. Újra és újra meghívást kap viszont a Quimby, amelynek frontembere olyan „verset” írt a magyar miniszterelnökr?l néhány éve, amit még a 24.hu is „nem túl jól sikerültnek” nevezett, s amiben a „varangykirály” a legfinomabb kifejezés. A szöveg trágársága nemcsak Nagy Blankát és Pankotai Lilit, de még Homonnay Gergelyt is megszégyeníti. (Halottról jót vagy semmit, ám a DK-s közíró cseppet sem épületes, a magyar szakralitást rituálisan és kiszámítottan megtaposó gondolatai ma is fellelhet?k a világhálón.) Emlékezetes, hogy Lovasi András is visszatér? vendég lehetett, azzal együtt, hogy a tusványosi nagyszínpadon „leszakadtország-rész-nyalásnak” titulálta a magyar összetartozás gondolatának és érzületének dalba öntését. Er?sen kétséges, hogy ez az a hangnem, amire szüksége van az erdélyi ifjúságnak.

Minden évben a tábor mottója adja a f? témát, ami köré épül az elképeszt? gazdagságú és színesség? kulturális kínálat. Idén a béke gondolata áll a középpontban. Hadd idézzek pár sort a tábor idei köszönt?jéb?l:

Tusványoson béke van, mert több mint egy fesztivál. Több mint egy szabadegyetem. Biztos pont. Békét ad a találkozás, az önfeledt szórakozás, a hideg sör, az üdít? árnyék, a fenyves illata, az ölelés, a zene, a hajnali csend, a hegyeket eltakaró, leszállt köd. A szomszédunkban még mindig háború zajlik, de a háborúknak is egyetlen végkimenetele kell legyen: a béke.

Vélhet?, hogy ez lesz az alapmotívuma tábor első számú, már említett közéleti programjának is. T?kés László nemzetpolitikai helyzetértékelése és Orbán Viktor expozéja soha nem okozott csalódást. A magyar miniszterelnök, aki nemcsak a legtisztábban látó, de alighanem a legtöbbet olvasó élpolitikusa nemcsak kontinensünknek, de az egész keresztény-európai civilizációnak, láthatóan komolyan készül minden egyes el?adására. Az Index érezhet? iróniával írja, hogy

Orbán újra a nagyközönség elé tárja világértelmezését,

de a megállapítás deskriptíve helytálló. A kormányf? nemcsak államférfi, de kivételes politikai elemző is, aki láthatóan otthon érzi magát abban a szerepkörben, amit leginkább Tusványoson tölt be.

Itt került forgalomba az „illiberális demokrácia” kulcsfogalma, aminek egyik változata a Fidesz által is képviselt valódi kereszténydemokrácia, itt részletezte Orbán Viktor azon meglátását, amely szerint a nemzetállam az új globalista világrendben véd?sáncként m?ködhet, tavaly itt foglalta össze néhány pontban feszes logikával, lényegében cáfolhatatlanul a békepárti álláspontját az ukrajnai háborúval kapcsolatban.

A balliberális ellendrukkerek (Markó Bélával kiegészülve) zúdíthatnak Orbánra ösztüzet, gúnyolódhatnak és fröcsöghetnek, de akiben magyar szív dobog, érzi, hogy mekkora szimbolikus kisugárzása van annak, ha az összmagyarság politikai vezet?je Tusnádfürd?n, Székelyföld szívében foglalja össze a gondolatait arról, hogy merre megy a világ, hol van a helyünk benne, hogy „merre vigyük végzetünk” a megmaradás és gyarapodás reményében.

Ez Tusványos valódi üzenete.

Borítókép: Orbán Viktor miniszterelnök, Németh Zsolt, az Országgyűlés külügyi bizottságának elnöke és Tóth László, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács elnöke a miniszterelnök eladása előtt a 31. Bálványosi Nyári Szabadegyetem és Diáktáborban az erdélyi Tusnádfürdőn 2022. július 23-án (Fotó: MTI/Miniszterelnöki Sajtóiroda/Benko Vivien Cher)

Borbély Zsolt Attila - www.magyarnemzet.hu

Ajánló
